

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: piątek, 08, lipiec 2022 09:22

Gabriela Trocka

Odśłony: 1111

---

W ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego do zaopiniowania wpłynął projekt Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej. Rozporządzenie określa sposób postępowania właściciela lasu podczas przygotowywania i realizacji działań z zakresu gospodarki leśnej. Dzięki przyjętemu rozwiązaniu, właściciele leśni jeszcze przed rozpoczęciem zalesienia, posiadają wiedzę nt. obecności gatunków ptaków objętych ochroną. Skutkiem jest to, że właściciele lasu będą mogli przeciwdziałać potencjalnym kolizjom pomiędzy działaniami z zakresu gospodarki leśnej, a ochroną elementów środowiska.

Impulsem do uruchomienia procesu legislacyjnego danego rozporządzenia była skarga KE do TSUE przeciwko Polsce w sprawie C-432/21 (naruszenie 2018/2208 - NATURE - niezgodna transpozycja dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz dyrektywy 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa), w której Komisja wnosi m.in. o stwierdzenie, że Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 2, art. 12 ust. 1 lit. a) – d), art. 13 ust. 1 lit. a) oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ([Dz. Urz. UE. L Nr 206, str. 7, z późn.zm.](#)) – dalej także „dyrektywa siedliskowa” - oraz art. 4 ust. 1, art. 5 lit. a), b) i d) oraz art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ([Dz. Urz. UE. L 2010 Nr 20, str. 7](#)) – dalej także „dyrektywa ptasia”, ponieważ wprowadziła do systemu krajowego przepisy, zgodnie z którymi gospodarka leśna prowadzona w oparciu o dobrą praktykę nie narusza żadnych przepisów dotyczących ochrony przyrody na mocy dyrektywy ptasiej i siedliskowej.

Zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991r. o lasach, gospodarka leśna prowadzona jest według zasad: powszechnej ochrony lasów, trwałości utrzymania lasów, ciągłości i zrównoważonego wykorzystania wszystkich funkcji lasów oraz powiększania zasobów leśnych w powiązaniu z innymi elementami środowiska i z gospodarką narodową.

Przyjęte rozwiązanie przewiduje, że właściciele lasów już na etapie przygotowawczym będą zobowiązani do uzyskania wiedzy nt. obecności gatunków ptaków objętych ochroną na obszarze, na którym są planowane działania z zakresu gospodarki leśnej oraz weryfikacji terenowej przed rozpoczęciem prac. Właściciel będzie mógł odstąpić od ww. przeglądu, jeśli dysponuje danymi zebranymi w trakcie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym prognozą oddziaływania na środowisko we fragmencie lasu planowanym do objęcia działaniami z zakresu gospodarki leśnej. Właściciele lasu mają znakować drzewa dziuplaste oraz drzewa z gniazdami ptaków, inne stanowiska lęgowe ptaków oraz inne stanowiska występowania gatunków wymienionych w załączniku IV dyrektywy siedliskowej.

Termin przeprowadzenia wizji terenowej oraz wymóg w zakresie posiadanej wiedzy, rozporządzenie określa na nie wcześniej, niż dwa tygodnie przed rozpoczęciem działań z zakresu gospodarki leśnej. W przypadku, gdy właściciel nie posiada wystarczającej wiedzy w tym zakresie, może on skorzystać z wiedzy pracownika starostwa, który w imieniu starosty sprawuje nadzór w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa lub osób trzecich posiadających niezbędną wiedzę. Ponadto zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, nadleśniczy udziela właścicielowi lasu niestanowiącego własności Skarbu Państwa pomocy, na jego wniosek, doradztwa m.in. w zakresie gospodarki leśnej.

Ponadto działania z zakresu gospodarki leśnej nie mogą spowodować: celowe chwytywanie i zabijanie dziko występujących okazów gatunków, o których mowa w załączniku IVa dyrektywy siedliskowej oraz

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: piątek, 08, lipiec 2022 09:22

Gabriela Trocka

Odsłony: 1111

---

celowe niszczenie lub wybieranie jaj okazów tych gatunków; celowe zrywanie, zbieranie, ścinanie, wyrwanie lub niszczenie dziko występujących okazów gatunków, umyślne zabijanie ptaków objętych ochroną. Działania należy prowadzić tak, aby unikać umyślnego płoszenia lub niepokojenia zwierząt i gatunków, o których mowa w załączniku IVa dyrektywy siedliskowej, jak również gatunków objętych ochroną, jeśli to mogłoby wpłynąć na zachowanie właściwego stanu ochrony przyrody.

## Dobre praktyki

Dobłą praktyką jest utrzymywanie w lesie zasobów martwego drewna w różnych stopniach rozkładu. Od ilości martwych drzew bowiem zależy zachowanie właściwego balansu pomiędzy żywymi a martwymi drzewami. Ilość martwej materii jednak nie może stwarzać lub zwiększać zagrożenia pożarowego, ryzyka wystąpienia szkodliwych czynników biotycznych, zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Kolejnym kierunkiem jest to, że ingerencja w koryta cieków naturalnych jak i ich najbliższe otoczenie powinno być racjonalnie uzasadnione. W związku z powyższym nie należy wykorzystywać koryt cieków naturalnych do zrywki drewna. Powinno się pozostawiać w pasie o szerokości 10 metrów od linii brzegu naturalnych cieków i zbiorników wodnych, zwalonych pni drzew, podszytu, dużych kamieni. Wskazane jest, by rezygnować z rębni zupełnych i gniazdowych w pasie o szerokości 25 m od linii brzegu naturalnych cieków i zbiorników oraz pozostawiać lub tworzyć wokół tych miejsc strefy buforowe.

Należy też dbać o nieleśne enklawy, na których stwierdzono stanowiska gatunków chronionych związanych z elementami otwartymi. Właściciele również powinni minimalizować działania związane z pozyskiwaniem surowca drzewnego na siedliskach bagiennych lub rezygnować z tych działań, przy czym powyższe zalecenie należy realizować z poszanowaniem prac właściciela do dysponowania nieruchomością wynikających z uwarunkowań gospodarczych, społecznych i kulturowych.

Ważna jest możliwość reagowania przez właścicieli lasu na czynniki powodujące uszkodzenia lub zamieranie drzew. Istnieją trzy główne metody tj. metoda biologiczna, chemiczna i mechaniczna. Dobłą praktyką jest integracja wszystkich trzech metod, dzięki którym działania mają charakter rozproszony i mniej ingerencyjny niż stosowanie tylko jednej z nich. Podczas wyboru środków ochrony roślin należy kierować się bezpieczeństwem ludzi, zwierząt i środowiska.

Rozporządzenie wejdzie w życie 24 dni od dnia jego ogłoszenia.